

Arrest

nr. 230 031 van 10 december 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 26 september 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 augustus 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2018.

Gelet op het arrest nr. 219 404 van 2 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Villa Falcon in Cua (Miranda, Venezuela) en bent u in het bezit van de Venezolaanse nationaliteit. Uw ouders overleden wanneer u vijf jaar oud was en u groeide op bij uw tante C.A. in Caracas (Venezuela). In 2008 verhuisde u naar Villa Falcon in Cua. In uw buurt was u sinds 2009 à 2010 steeds actief bij de burenereniging.

Wanneer deze burenenverenigingen door de Venezolaanse regering vervangen werden door een Consejo Comunal – een instantie waar de buurtbewoner kan deelnemen aan het plannen, beheren en uitvoeren van projecten ten voordele van de gemeenschap - , stelde u zich in augustus 2015 kandidaat voor deze nieuwe organisatie in uw buurt Villa Falcon Oeste II. U werd verkozen tot woordvoester inzake financiën en administratie. In die hoedanigheid was u een deel van het administratieve en financiële departement en diende u de inkomsten – fondsen die de regering ter beschikking stelde en huurinkomsten die u inde - voor uw sector te beheren. U schreef deze inkomsten maandelijks op in een boek bij de voorzitter van de Asamblea de Ciudadanos y Ciudadanas . Deze Asamblea of raad staat boven de Consejo Comunal en wordt voorgezeten door een voorzitter. Af en toe zag u de andere verkozen woordvoerders hier ook wanneer zij hun rekeningen maakten. Deze inkomsten waren dan bedoeld voor het onderhoud van parken en wegen, het houden van (sport)evenementen, etc.. U zelf kon echter geen uitgaven doen, maar wel offertes voorstellen aan de raad, waarop de voorzitter van de raad een beslissing nam. In oktober 2015 merkte u in de boekhouding op dat er uitgaven werden gedaan voor veiligheid. De voorzitter bevestigde u daarop dat de colectivos betaald werden voor het garanderen van de veiligheid in de buurt. Daarnaast merkte u ook andere onregelmatigheden op in de boekhouding van de Consejo Comunal. Zo werden er uitgaven geregistreerd voor bijvoorbeeld onderhoud, de aankoop van materiaal, het organiseren van evenementen etc. zonder facturen. Er werden echter geen onderhoudswerken noch evenementen georganiseerd. U besloot hierop een brief te schrijven gericht aan de voorzitter van de raad die boven de Consejo Comunal staat. U maakte hierin melding van de onregelmatigheden die u opmerkte, dat de rekeningen zouden moeten gepresenteerd worden aan de buurtbewoners en dat de colectivos een maandelijks bedrag eisten. U stelde ook dat er voor die afpersing naar de politie diende te worden gegaan. U vroeg steun aan enkele medeleden van de Consejo Comunal die u van zicht kende, maar zij weigerden u te steunen. U bezorgde deze brief aan A., een persoon die steeds aanwezig was in de woning van de voorzitter. U vermoedde dat A. ook lid was van de Consejo Comunal. U vroeg aan A. om een kopie te bezorgen aan de andere departementen van de Consejo Comunal. Twee dagen later kwam u dan de voorzitter van de raad tegen en vroeg u hem naar de brief. Hij zei dat hij de brief had ontvangen en gelezen. Er kwam echter geen initiatief of reactie op uw brief. U ontving echter een aantal dagen later een anonieme brief bij u thuis waarin stond dat u het thema over het geld met rust diende te laten en dat u zich hier niet mee moest bezig houden. Op straat riepen onbekenden u beledigingen na en bepaalde sociale voordelen ontving u niet meer. Begin 2016 schreef u opnieuw een brief waarin u aanklaarde dat u nog geen reactie had ontvangen op uw eerste brief. Opnieuw vroeg u steun aan uw medeleden van de Consejo Comunal, maar kreeg u een negatief antwoord. U gaf deze brief opnieuw af aan A. met de boodschap deze aan de voorzitter van de raad te overhandigen. Deze was ook opnieuw gericht aan de leden van de raad en de andere departementen van de Consejo Comunal. Een week later vroeg u aan de voorzitter of hij uw brief had ontvangen, en hij stelde u gerust dat hij deze had ontvangen en dat u zich geen zorgen hoefde te maken. Zijn toon was echter agressiever dan na de eerste brief. U ontving opnieuw geen antwoord en sprak met uw buurvrouw, die tevens de stiefdochter van een voormalig burgemeester was. U ging hierop naar het gemeentehuis waar u een afspraak vroeg met de persoon die bij de gemeente verantwoordelijk was voor de werking van de Consejo Comunal. Er werd u echter gezegd dat deze persoon niet aanwezig was en dat u op een ander moment diende terug te komen. Zo'n drie à vier dagen nadat u bij de gemeente was geweest – u was er inmiddels nog een keer geweest - ontving u opnieuw een anonieme brief. Er stond in deze brief dat ze wisten dat u naar de gemeente was geweest, dat ze overal mensen hadden en dat u zich koest diende te houden. U ging nog één keer naar de gemeente, maar u kreeg de persoon waar u wou mee spreken niet te zien. Er veranderde niets aan de situatie en u bleef dezelfde taken voor de Consejo Comunal uitvoeren. U werd af en toe nog uitgescholden op straat en vaak ontving u uw sociale voordelen niet. Na een tijdje kwam de regering met een nieuwe maatregel om te voorkomen dat mensen hun voedselpakketten doorverkochten. U kreeg van de voorzitter mondeling te horen dat u een volkstelling in uw sector diende uit te voeren om te weten hoeveel personen er woonden. A. bezorgde u daarvoor de juiste documenten. U voerde dit uit en gaf de ingevulde formulieren aan A.. Zo'n vijftien dagen later kwamen de voedselpakketten toe en merkte u dat niet alle families er één kregen. Sympathisanten van de overheid bleken er echter meerdere te ontvangen. U sprak A. hierover aan, maar die zei dat de ontbrekende pakketten nog zouden volgen. Na de tweede lading zag u echter dat er opnieuw mensen waren die niets ontvingen. U kaartte het probleem opnieuw aan bij A. die u aanraade een nieuwe telling te houden. U voerde deze opnieuw uit, maar er veranderde niets. U schreef dan in juni 2016 een derde brief – opnieuw zonder steun van uw medeleden van de Consejo Comunal - waarin u de situatie van de voedselpakketten aanklaarde en bezorgde deze opnieuw aan A. met de vraag deze te verspreiden. Wanneer u later de voorzitter van de raad aansprak over deze brief, zei hij dat als u uw voedselpakket ontving, u zich niet diende te moeien. U was bang geworden en stapte naar de politie. U vertelde hen over de brieven die u had verstuurd en deze die u had ontvangen.

Wanneer u de politie om een kopie van uw aangifte vroeg, zeiden ze dat de inkt op was en dat u de volgende dag diende terug te komen. De volgende dag hadden zij echter geen tijd voor u. Enkele dagen nadat u naar de politie was geweest, ontving u een nieuwe anonieme brief waarin stond dat ze wisten dat u naar de politie was geweest en dat u een verklikker was. U had reeds enkele maanden daarvoor met uw dochter de mogelijkheid besproken om uit de wijk te verhuizen en uw woning te verkopen. U verkocht uw woning en in juli augustus 2016 verhuisde u naar uw tante in El Yanito in Caracas (Venezuela). Een tweetal weken later ontving de nieuwe eigenaar van uw woning in Villa Falcon een anonieme brief. Deze was opnieuw gericht aan u. Er stond in dat ze wisten dat u verhuisd was en er was een foto van het balkon van de woning van uw tante toegevoegd, alsook een foto van uw tante aan haar woning in El Yanito. U ging opnieuw aangifte doen bij de politie – in Villa Falcon omdat u daar al eerder was geweest -, maar u kreeg opnieuw geen kopie van uw aangifte. U begon met alle praktische regelingen voor uw vertrek uit Venezuela. Op 14 september 2016 reisde u samen met uw dochter via Columbia naar België – uw zus verblijft hier - waar u op 16 september 2016 aankwam. U diende op 3 januari 2017 een verzoek tot internationale bescherming in. U vreest dat u en uw dochter in Venezuela iets zal overkomen omdat u zal worden gezien als een tegenstander van de regering. Tevens vreest u dat doordat u Venezuela heeft verlaten, u als een verrader zal worden gezien.

Ter staving van uw identiteit en/of uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw origineel paspoort; het originele paspoort van uw dochter Al.; uw originele geboorteakte; de originele geboorteakte van uw dochter Al.; een kopie van de overlijdensakte van uw ouders; een kopie van de eigendomsakte van uw woning; een kopie van de verkoopakte van uw woning; een deels leesbare kopie van uw universitair diploma van de Universidad Nacional Experimental Simon Rodriguez; een kopie van een brief waarin wordt bevestigd dat u werkzaam was bij het bedrijf Proyectos I.T.C. sinds 22 januari 2001; uw originele reisdocumenten; een kopie van een document waarin de verkozenen voor de Consejo Comunal van Parque Residencial Villa Falcón Oeste II worden opgesomd; een kopie van een document betreffende een demografische en socio-economische studie in Villa Falcon in 2016; kopieën van drie brieven door u op gesteld gericht aan de woordvoerders en de voorzitters van de departementen, d.d. 16 november 2015, 8 februari 2016 en 6 juni 2016; kopieën van vier anonieme handgeschreven dreigbrieven; twee foto's van een balkon en uw tante aan de poort van haar woning; en zes artikels betreffende corruptie bij de Consejo Comunal en bij de voedselverdeling.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat u noch het vluchtelingenstatuut noch de subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U verklaarde dat u Venezuela heeft verlaten omwille van problemen die u ondervond met onbekenden naar aanleiding van uw betrokkenheid bij het aankaarten van onregelmatigheden binnen de Consejo Comunal van Villa Falcon Oeste II.

Vooreerst dient er gewezen te worden op een aantal elementen die de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag danig ondermijnen. Zo verklaarde u op geregelde tijdstippen naar een woning te gaan waar u de inkomsten voor de Consejo Comunal in een boek bijschreef. U stelde dat dit de woning was van een lid van de raad die boven de Consejo Comunal stond (CGVS I, p. 15). Gevraagd wat de exacte functie was van die man, repliceerde u dat hij een lid was van de raad. Even later stelde u dan dat hij de baas of voorzitter was van de raad en dat hij diegene was die de instructies gaf (CGVS I, p. 18). U kende echter de naam van deze persoon niet, maar enkel de naam van de persoon die u steeds ontving in die woning, namelijk A. (CGVS I, p. 17 / CGVS II, p. 4). Gelet op het feit dat u deze voorzitter van de raad meermaals persoonlijk sprak, u verschillende brieven aan hem richtte en hij uw hiërarchische meerdere was, is het echter weinig geloofwaardig dat u zijn naam niet zou kennen. U verklaarde verder ook geen namen van andere leden of woordvoerders van de Consejo Communal van Villa Falcon Oeste II bij naam te kennen, buiten één vrouw genaamd M. omdat u met haar ook nog bij de burenaverening had samengewerkt.

U stelde hen niet bij naam te kennen omdat jullie niet samenkwamen en alleen werkten (CGVS I, p. 14, 16). U gaf daarentegen wel aan dat u hen bijvoorbeeld wel kende als de vrouw van de winkel of de politie, etc (CGVS II, p. 8). U verklaarde dat u wist dat deze personen deel uitmaakten van de Consejo Comunal doordat u hen soms in de woning van de voorzitter van de raad zag spreken met A. en hij u dit bevestigde zonder meer. Gevraagd hoe u dan wist waar zij woonden, stelde u dan dat één van hen in uw sector woonde en dat u een andere persoon omdat uw dochter bevriend was met zijn kinderen. U stelde eveneens dat het niet is zoals België en dat er geen namen op de huizen staan (CGVS II, p. 9). Uw verklaring voor het niet kennen van de namen van uw medeleden bij de Consejo Comunal weet echter niet te overtuigen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zeker met enkele van hen meerdere malen contact had. Zo stelde u dat u voor de drie brieven waarin u onregelmatigheden aankaartte eerst steun zocht bij steeds dezelfde medeleden van de Consejo Communal (CGVS II, p. 9). U zocht hen thuis op om hun steun te vragen of legde hen de problemen uit wanneer u hen tegenkwam in de bus (CGVS II, p. 8-9).

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt verder aangetast door een aantal merkwaardigheden in uw verklaringen. Zo verklaarde u dat u in oktober 2015 een eerste keer een brief opstelde waarin u schreef over de onregelmatigheden en de rol van de colectivos. U gaf deze brief aan A. met de boodschap dat hij deze aan de voorzitter van de raad moet geven, alsook dat hij kopieën diende te maken van de brief en deze diende te bezorgen aan de andere departementen van de Consejo Comunal (CGVS I, p. 10, 17-18). Het is op zijn minst bevreemdend dat u zo'n belangrijke brief achterlaat bij de portier met de vraag deze te verspreiden. Geconfronteerd met het feit dat dit een vreemde werkwijze was, repliceerde u dat zij – A. en de voorzitter van de raad – altijd samen te zien waren en u aannam dat A. zijn rechterhand was (CGVS I, p. 18). Naar aanleiding van uw eerste brief werd er geen enkele actie ondernomen vanuit de voorzitter van de raad, maar ontving u daarentegen wel een anonieme brief waarin u bedreigd werd (CGVS I, p. 6). Gevraagd van wie deze bedreiging zou kunnen komen, repliceerde u dat u niet precies weet wie, maar dat u zich kan inbeelden dat het iemand is die te maken heeft met de Consejo Comunal of iemand van de colectivos (CGVS II, p. 7). Zowel in februari 2016 als juni 2016 stelde u opnieuw een brief op waarin u onregelmatigheden aankaartte en bezorgde deze opnieuw aan A. met de opdracht deze te verspreiden aan de belanghebbenden (CGVS II, p. 6, 12). Geconfronteerd dat het vreemd is dat u telkens dezelfde werkwijze gebruikte hoewel hierop geen reactie kwam buiten bedreigingen, stelde u dat er geen andere manier was dan via de voorzitter van de raad en dat u als lid van de Consejo Comunal een verantwoordelijkheid had (CGVS II, p. 8, 12). Uw bewering dit op deze manier te willen aanklaarten bij de belanghebbenden staat echter haaks op uw verklaringen dat u wist dat A. en de voorzitter samenwerkte met de colectivos en dat u vermoedde dat u bedreigd werd door iemand uit de Consejo Comunal of de colectivos (CGVS II, p. 7, 12, 18). Gelet op het feit dat u reeds maanden voor uw verhuis uit Villa Falcon met uw dochter besproken had om eventueel te verhuizen uit de wijk (CGVS II, p. 13) en in het licht van de reputatie van de colectivos in Venezuela is het dan ook weinig geloofwaardig dat u klachten met onregelmatigheden en de rol van de colectivos juist bezorgde aan diegene die met hen samenwerkten.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen doet besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw relaas.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85).

Concreet betekent dit dat het begrip **reëel risico** wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch (RvV 20 november 2017, nr. 195 228).

Het CGVS benadrukt in dit verband dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen dan ook staven met een begin van bewijs. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>; RvS 25 september 2002, nr. 110.626). Bovendien heeft het EHRM overwogen dat een loutere mogelijkheid op een onmenselijke behandeling als gevolg van de onzekere situatie in een land, op zich geen aanleiding geeft tot een schending van artikel 3 van het EVRM (zie EHRM, *Fatgan Katani e.a. v. Duitsland*, 31 mei 2001 en EHRM, *Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk*, 30 oktober 1991, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het EHRM beschikt slechts een algemene situatie beschrijven, de concrete beweringen van de verzoekende partij in een bepaalde zaak moeten gestaafd worden door andere bewijsmiddelen (zie EHRM, *Y. v. Rusland*, 4 december 2008, § 79; EHRM, *Saadi v. Italië*, 28 februari 2008, § 131; EHRM, *N. v. Finland*, 26 juli 2005, § 167; EHRM, *Mamatkulov and Askarov v. Turkije*, 4 februari 2005, § 73; EHRM, *Muslim v. Turkije*, 26 april 2005, § 68). De verzoeker om internationale bescherming moet derhalve concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. U kan dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in Venezuela, maar dient concreet aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit verblijf een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Dit klemmt des te meer nu uit de beschikbare informatie blijkt dat niet elke persoon woonachtig in Venezuela in precaire omstandigheden leeft.

Wat de lamentabele socio-economische situatie in Venezuela betreft, merkt het CGVS voorts op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de economische situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM, 14 oktober 2003, nr. 17837/03, *T. v. Verenigd Koninkrijk*). Socio-economische overwegingen in asielzaken zijn derhalve slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling. Dit betreft in essentie **ernstige humanitaire omstandigheden of socio-economische behandelingen van uitzonderlijke aard** die het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) en gepaard gaan met de onmogelijkheid om in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting te voorzien, waarbij de eventuele kwetsbaarheid van de verzoeker voor slechte behandeling evenals het vooruitzicht op een verbetering van zijn situatie binnen een redelijke termijn relevante afwegingen uitmaken (EHRM, 27 mei 2008, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, § 42; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, § 254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 283 ; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 76 en § 92).

Uit bovenstaande gegevens blijkt dat de loutere vaststelling dat de socio-economische situatie in België verschilt van deze in Venezuela en/of dat er sprake is van ongelijkheden in voorzieningen (medisch, sociaal of andere) niet volstaat om te besluiten dat er in uw hoofde sprake is een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. Evenmin rechtvaardigt het gegeven dat de socio-economische situatie in Venezuela op zeer korte tijd verslechterd is de toekenning van een internationale beschermingsstatus. U dient daarentegen aan te tonen dat uw levensomstandigheden in Venezuela precair zijn, dat u in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in uw elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting. Uit uw verklaringen over uw profiel en uw familiale/financiële situatie in uw land van nationaliteit kan evenwel niet afgeleid worden dat er in uw hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in Venezuela van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar Venezuela, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijk en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar Venezuela, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Venezuela: Situation Sécuritaire) blijkt dat het gros van het geweld dat in Venezuela plaatsvindt er de vorm aanneemt van gemeenschappelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen. Het merendeel van deze misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Niettegenstaande sommige gewapende groeperingen, zoals de guerrillabewegingen uit Colombia, de Bolivarian Liberation Forces en de stedelijke colectivos, hun criminele activiteiten combineren met een politiek discours ter ondersteuning van het Chávez project, is economische verrijking het primaire doel van de in Venezuela gepleegde misdaden. Het merendeel van het geweld in Venezuela is bijgevolg niet zuiver conflictgerelateerd en doorgaans doelgericht van aard.

Het CGVS erkent dat crimineel geweld er wijdverspreid, doch benadrukt dat dit geweld niet kadert in een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Venezuela actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U verklaarde dat doordat u Venezuela heeft verlaten, u als een verrader zal worden gezien (CGVS II, p. 14). Het CGVS betwist niet dat u bij een terugkeer mogelijks gescreend en ondervraagd zal worden over uw activiteiten in het buitenland, de redenen waarom u Venezuela verlaten heeft, dan wel er naar terugkeert. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd), blijkt immers niet dat afgewezen verzoekers die terugkeren naar Venezuela louter omwille van hun verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming, een reëel risico lopen om blootgesteld te worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

De behandeling die een afgewezen verzoeker te beurt kan vallen, hangt af van zijn individuele omstandigheden. Personen waarvan kan vermoed worden dat zij bij een terugkeer problemen zullen ondervinden betreffen zij die er van verdacht worden een misdrijf te hebben gepleegd, die in het verleden als opposant beschouwd werden, of waarvan vermoed wordt dat ze gekant zijn tegen de Venezolaanse regering. Nergens uit uw verklaringen blijft dat u een dergelijk profiel heeft. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Venezolaanse autoriteiten stond – u kende nooit problemen met de Venezolaanse autoriteiten (CGVS I, p. 6) -, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Venezolaanse u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit. U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij ene terugkeer naar Venezuela een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet verboden behandeling of bestraffing.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Noch uw identiteit en deze van uw dochter, noch uw reisroute, beroepsactiviteiten, de verkoop van uw woning staan hier immers ter discussie. Het document met de verkozenen voor de Consejo Comunal van Parque Residencial Villa Falcón Oeste II kan enkel bewijswaarde hebben als dit kadert binnen een geloofwaardig en coherent asielrelaas, wat hier niet het geval is. De brieven die u zelf opstelde betreffende de onregelmatigheden en de anonieme brieven met bedreigingen kunnen geenszins weerhouden worden als objectieve stukken. De ingediende foto's van een balkon en een vrouw laten evenmin toe enige uitspraak te doen over de geloofwaardigheid van uw relaas.

Het document betreffende de demografische en socio-economische studie in Villa Falcon in 2016 toont enkel aan dat er een studie heeft plaatsgevonden. Dat er corruptie is in Venezuela, zoals u wenst aan te tonen met de verschillende artikels over corruptie bij de Consejos Comunales en bij voedselverdelingen, wordt hier niet betwist. Uit de artikels kan evenwel geenszins afgeleid worden dat u persoonlijk bij een terugkeer het risico loopt op vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 26 september 2018 een schending aan van "de Vluchtelingconventie van 1951 ondertekend te Genève"; "artikelen 48/3, 48/4,48/5 en volgenden van de wet van 15 december 1980"; "de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980"; "het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier over een voorzichtige wijze te behandelen)"; "beoordelingsfout".

Verzoekster verklaart Venezuela te hebben verlaten omwille van problemen die zij ondervond met onbekenden naar aanleiding van haar betrokkenheid bij het aanklaarten van onregelmatigheden binnen de 'Consejo Communal' van Villa Falcon Oeste II.

Verzoekster haalt de argumenten van het CGVS ter staving van de weigeringsbeslissing aan: "gebrek aan kennis van de namen van de voorzitter van de raad en van de leden van de Consejo Communal en ongeloofwaardigheden rond de aangifte van de klachtenbrieven en antwoorden op die argumenten".

Verzoekster stelt niet te hebben verklaard dat "de persoon aan wie zij haar klachtenbrieven richtte "lid was van de raad die boven de Consejo Communal stond" maar wel dat hij "lid" was van de raad (CGVS I, p. 15) en later dat hij "de baas was de asamblea" was (CGVS I, p. 18)". Zij wijst erop dat, zoals zij het verklaarde, "de "asamblea" het hoogste orgaan is binnen de Consejo Communal die in totaal vijf eenheden telt: "(...) Een cc heeft helemaal bovenaan de asamblea of de raad van de burgers, dat is het hoogste orgaan. (...) De CC bestaat dus uit vijf verschillende die eenheden (CGVS I, p. 11)". Zij stelt, toen haar de vraag werd gesteld uit welke eenheden de CC bestond, te hebben geantwoord: "'de raad van burgers, colectivo de coordinacion de comunitaria, de administratieve en financiële eenheid, de controlaria en dan de uitvoerende macht (...)" (CGVS I, p. 12)".

Verzoekster betoogt dat haar verklaringen kaderen in objectieve informatie. Zij stelt dat zij zelf actief was binnen de administratieve en financiële eenheid en dat ze – overeenkomstig met objectieve informatie – besluiten en goedkeuringen van de raad van de burgers moest naleven. Zij haalt aan dat in artikel 22 van de wet met betrekking tot de 'Consejo Communal' staat te lezen dat één van de functies van de 'Unidad de Gestion Financiera' is: "7. (...) Vertaling via Google translate : Geef openbaar account jaarlijks of wanneer vereist door de Assembly of Citizens and Citizens". Verzoekster stelt dat dus geloofwaardig is dat "verzoekster zich bij zij de baas/voorzitter van dit orgaan (nl. Asamblea de Ciudadanos y Ciudadanas) heeft gericht om over de onregelmatigheden die zij ontdekt had in het beheer van de inkomsten te klagen."

Verzoekster benadrukt dat zij de naam van de voorzitter van de 'Asamblea de Ciudadanos y Ciudadanas', namelijk E.V., wel kent. Wat de leden van het 'Consejo Communal' betreft stelt zij - in tegenstelling tot de bewering van het CGVS- niet alleen de naam van M.A. te hebben genoemd, maar tijdens haar tweede gehoor ook naar F. en S. te hebben verwezen (p. 8). Zij stelt inderdaad de volledige namen van sommige leden te kennen, maar dat zij vreesde die personen te noemen. Verzoekster geeft aan geen herkenbare persoon te hebben durven noemen tijdens haar gehoren omdat zij bang was dat het CGVS de waarachtigheid van haar asielerlaas zou nagaan door contacten te nemen met die persoon of andere leden van de 'Consejo Communal'.

Om diezelfde redenen stelt zij de *“Acta Constitutiva y Estatutos del Consejo Communal Parque Residential Villa Falcon Oeste II”* de dato 7 oktober 2015 (stuk 2) waaruit blijkt dat zij, alsmede een zekere F., een zekere S., een zekere A. en een zekere M.A., effectief lid was van het ‘Consejo Communal’ van het Parque Residential Villa Falcon Oeste II niet heeft durven neerleggen ter staving van haar aanvraag tot internationale bescherming. Verzoekster legt uit dat haar tante/moeder en haar vriendin M.A. -die nog steeds in Venezuela wonen- haar gevraagd hebben die informatie niet door te geven, nu zij bang waren dat het nagaan van die informatie door het CGVS bij leden van de ‘Consejo Communal’ slechte gevolgen zou hebben voor de moeder van verzoekster.

Verzoekster wijst er bovendien op dat zij op het moment van haar eerste gehoor nog geen advocaat ontmoet had, dat de vertrouwenspersoon die haar vergezelde noch advocaat, noch jurist is en dat niemand haar had uitgelegd dat het CGVS nooit contact zou opnemen met de autoriteiten van haar land van herkomst. Zij legt uit dat toen haar gezegd werd, bij het begin van het gehoor, dat *“niets van wat u zegt wordt doorgegeven aan de autoriteiten van uw land van herkomst”* (CGVS I, p. 1) heeft zij niet begrepen dat het niet alleen ging over de regering of de politie maar over om het even welke autoriteit van haar land van herkomst”. Zij wijst erop dat zij na het gehoor wel een advocaat heeft ontmoet maar dat zij bang is geweest haar verklaringen te veranderen. Zij stelt dat dat de redenen zijn *“waarom zij pas nu, enerzijds, vertelt dat zij de naam van de voorzitter en van leden van de Consejo Communal wel kent en, anderzijds, de statuten van de Consejo Communal neerlegt”*.

Verzoekster verwijst naar de proceduregids van het UNHCR: *“198. A person who, because of his experiences, was in fear of the authorities in his own country may still feel apprehensive vis-à-vis any authority. He may therefore be afraid to speak freely and give a full and accurate account of his case. 199. (...) Untrue statements by themselves are not a reason for refusal of refugee status and it is the examiner 's responsibility to evaluate such statements in the light of all the circumstances of the case.”*. Zij stelt dat het feit dat zij deze belangrijke informatie aan het CGVS niet heeft durven meedelen uit angst als geloofwaardig dient te worden beschouwd.

Uit de statuten blijkt volgens verzoekster dat A. aan wie verzoekster de klachtenbrief achtergelaten heeft met de vraag deze te verspreiden geen portier was maar wel een lid van de ‘Consejo Communal’, wat verzoekster ook min of meer verduidelijkt heeft tijdens haar tweede gehoor: *“Wat is de exacte functie van A.: Ik ging er vanuit, maar ik ben niet zeker, dat hij lid was van de CC en van de assemblea, de burgerraad, (...)”* (CGVS II, p. 12)”. Verzoekster stelt dat hij iemand dicht bij de voorzitter was.

Wat betreft het feit dat het ongeloofwaardig is dat verzoekster terwijl zij geen antwoord op haar eerste klachtenbrief heeft gekregen maar daarentegen wel een dreigbrief ontvangen heeft opnieuw twee klachtenbrieven bij de woning van de voorzitter - die met de ‘collectivos’ samenwerkte - is gaan bezorgen, wenst zij opnieuw te benadrukken dat *“er zij geen andere optie had om over de onregelmatigheden in het beheer van de fondsen en het oneerlijke verdeling van de voedselpakketten te klagen en dat het-de formele manier was waarop het moest gedaan worden. (CGVS I, p. 19)”*. Verzoekster wijst erop dat het voor haar belangrijk was *“die onregelmatigheden formeel aan het licht te brengen (cf : “als lid van de CC moest ik zulke problemen aankaarten, CGVS II, p. 12) omdat zij niet wenste dat mensen, burens, vrienden zouden denken dat zij betrokken was bij die corruptie zaken”*. Ze stelt dat ze die brieven trouwens aan haar burens getoond had en dat mensen op de hoogte waren van haar stappen. Zij legt uit dat zij daardoor ook haar reputatie wenste te beschermen alhoewel zij wist dat zij een risico nam. Verzoekster geeft aan dat ze andere leden van de ‘Consejo Communal’ waarvan zij wist dat zij geen sympathisanten waren van de regeringspartij proberen te betrekken bij haar actie om meer draagkracht aan de brieven te geven (CGVS I, p. 10). Zij kaart tevens aan dat *“klachtenbrieven opstellen niet de enige actie die verzoekster heeft ondernomen om over de onregelmatigheden in het beheer van de fondsen van de Consejo Communal te klagen”*, maar dat zij ook *“meermaals een afspraak bij de burgemeester gevraagd”* heeft (CGVS II, p. 9). Zij stelt dat zij wenste *“met de zittende burgemeester en de voormalige burgemeester te spreken “omdat zij beiden lid waren van de PSUV en de gemeente is altijd heel gebonden aan de CC en zij weten hoe het allemaal in zijn gang gaat (CGVS II, p. 10)”* en dat verder blijkt dat *“verzoekster niet zonder reactie is gebleven toen zij de dreigbrieven heeft ontvangen”*, nu zij daarvan aangifte is gaan doen bij de politie.

Daarnaast meent verzoekster dat zij *“tijdens haar gehoren heel gedetailleerde verklaringen afgelegd heeft over de verschillende aspecten van haar profiel en haar asielrelaas, namelijk:*

- *hoe zij zich als lid voor de Consejo Communal had voorgesteld; zij had eerdere functies gehad binnen de buurtvereniging (CGVS I, p.6)*

- *de oorsprong van de middelen waarover de Consejo Communal beschikt (CGVS, p.9)*

- de verschillende onregelmatigheden dat zij opgemerkt heeft in het beheer van de inkomsten en de oneerlijke verdeling van de voedselpakketten (CGVS I, p. 10 en p. 16 en CGVS II, p.5)
- de brieven die zij opgesteld heeft om die onregelmatigheden aan te kaarten (CGVS I, p. 10) - de inhoud van haar eerste klachtenbrief en de redenen waarom zij die tot de voorzitter van de assemblea had gericht (CGVS I, p. 19)
- de steun die zij getracht heeft te krijgen bij andere leden van het Consejo Communal (CGVS I, p.10)
- de verschillende bedreigingsbrieven die zij ontvangen heeft (CGVS I, p. 11)
- wat een Consejo Communal is, hoe het werkt en de verschillende eenheden waaruit die bestaat (CGVS I, pp. 11 en 12)
- hoe een Consejo Communal theoretisch zou moeten werken en hoe het praktisch werkt (CGVS I, p. 12)
- haar taak als woordvoester binnen het administratieve en financiële departement en hoe zij verkozen werd tot die functie (CGVS I, p. 13)
- hoe verzoekster haar boekhoudingwerk praktisch deed (CGVS I, p. 15)
- de vacuna die door de collectivos geëist was en de uitgaven voor veiligheid die gedaan werden (CGVS-I, p.19 en CGVS II, p.4)
- het feit dat zij, in haar functie, niet zelf uitgaven kon doen maar enkel offertes kon presenteren (CGVS II, p.4)
- de dreigbrieven die zij ontvangen heeft (CGVS I, p.20 en CGVS II, p.6)
- haar reactie op de tweede dreigbrief (is met de dochter van de burgemeester gaan spreken) (CGVS II, p.7)
- de beledigingen waarvan zij het slachtoffer is geweest omdat zij beschouwd was als een opponent tot de regering (CGVS II, p.7)
- de maatregelen met betrekking tot de verdeling van de voedselpakketten en de volkstelling die zij in haar wijk moest doen om na te gaan hoeveel kinderen en families er daar woonden (CGVS II, p. 11)
- de derde dreigbrief die zij ontvangen heeft en haar reactie daarop (CGVS II, p. 13)".

Verzoekster benadrukt dat haar verklaringen verder zijn gestaafd door verschillende documenten:

- “-een kopie van een documenten waarin de verkozenen voor de Consejo Communal van Parque Residencial Villa Falcon Oeste II worden opgesomd;
- een kopie van "Acta Constitutiva y Estatutos del Consejo Communal Parque Residencial Villa Falcon Oeste II" de dato 7 oktober 2015
- een kopie van een document betreffende een demografische en socio-economische studie in Villa Falcon in 2016;
- kopieën van de drie brieven door verzoekster opgesteld gericht aan de woordvoerders en voorzitters van de departementen de dato 16 november 2015, 8 februari 2016 en 6 juni 2016;
- kopieën van anonieme handgeschreven dreigbrieven".

Verzoekster voert aan dat “het CGVS een beoordelingsfout heeft begaan en dat verzoekster haar profiel van- lid van het Consejo Communal Parque Residencial Villa Falcon Oeste, II die onregelmatigheden in het beheer van de inkomsten heeft aangekaart en om die redenen bedreigd werd wel heeft kunnen aantonen.”.

Verzoekster meent dat ze “als opponent tot de actuele regering beschouwd dient te worden en dat haar vrees tot vervolging om die redenen gegrond is (cf. COI Focus Venezuela - situation sécuritaire de dato 20 avril 2018, pp. 23 en 24).”.

In het verzoekschrift wordt gevraagd “de beslissing van verwerende partij te hervormen en aan de verzoekster de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen”, “in ondergeschikte orde, haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op basis van het reëel risico op het lijden van ernstige schade”, “in uiterst ondergeschikte orde, het dossier terug te verwijzen naar verwerende partij teneinde het dossier verder te onderzoeken alvorens een beslissing te nemen”.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster “Acta Constitutiva y Estatutos del Consejo Communal Parque Residencial Villa Falcon Oeste II” de dato 7 oktober 2015”.

Bij aanvullende nota van 24 juni legt verzoekster volgende stukken neer:

“1. « InSight Crime's 2018 Homicide Round-Up »

2. Amnesty International. "Venezuela: Hunger, punishment and fear, the formula for repression used by authorities under Nicolas Maduro", 20 januari 2019
3. UN High Commissioner for Human Rights : « Venezuela: Bachelet condemns killings, urges restraint and calls for dialogue to halt spiralling crisis », 23 februari 2019
4. Insightcrime, « The Armed Groups Propping Up Venezuela's Government », 1 maart 2019
5. SudOuest.fr, « Venezuela : les enfants dènutris, le douloureux visage de la crise »
6. Le Monde, "Au Vénézuëla, "les gens préfèrent mourir chez eux", 23 februari 2019
7. CNN, « Infant deaths are on the rise in Venezuela, reversing years of improvements, study says », 24 januari 2019
8. Le Monde, « Une panne de courant géante paralyse le Venezuela », 10-11 maart 2019
9. Le Monde, « Panne d'électricité géante au Venezuela : « A Caracas c'est le chaos », 12 maart 2019
10. UN News, « Venezuela's needs 'significant and growing' UN humanitarian chief warns Security Council, as 'unparalleled' exodus continues », verslag de dato 15 april 2019
11. Le Monde, « « Maduro nous a renvoyés au Moyen Age » : au Venezuela, une vie de pénuries », 19 april 2019
12. GUIDANCE NOTE ON INTERNATIONAL PROTECTION CONSIDERATIONS FOR VENEZUELANES - Update I de dato mei 2019
13. Medisch attest opgesteld door door Dr. A. Hernandez op 21 juni 2019'.

Verzoekster legt ter terechtzitting een beter leesbare kopie neer van een stuk dat reeds aan de Raad overgemaakt werd.

Bij aanvullende nota van 14 juni 2019 voegt verweerder volgende stukken:

- "1) COI Focus Venezuela : situation socio-économique 20 april 2018
- 2) Venezuela. Situational update and 2019 outlook
- 3) Venezuela blackout. With the electricity out, I can't get my chemo (29 maart 2019)
- 4) Venezuelans scramble for food and water as oil exports hit by blackout (11 maart 2019)
- 5) 10 things you need to know about Venezuela's human rights crisis (18 februari 2019)
- 6) AI-Venezuela 2017-2018
- 7) The Darkest Hours. Power Outages Raise the Temperature in Venezuela (18 maart 2019)
- 8) Venezuela. All you need to know about the crisis in nine charts (4 februari 2019)
- 9) Venezuela's elite restaurants thrive as food shortages worsen (22 februari 2019)
- 10) The Maduro diet: food v. freedom in Venezuela (9 juli 2018)
- 11) Venezuelans turn to food production amid crisis (28 maart 2019)
- 12) Getting food to your fridge is a full-time job in Venezuela (25 april 2019)"

Bij aanvullende nota van 24 juni 2019 voegt verweerder de COI Focus "Venezuela: veiligheidssituatie (addendum)" van 14 juni 2019.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over

bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoekster verklaart Venezuela te zijn ontvlucht omdat zij er bedreigd werd na het aankomen van (financiële) onregelmatigheden binnen de 'Consejo Comunal' van Villa Falcon Oeste II.

2.4.2. Vooreerst merkt de Raad op dat verzoekster tijdens haar persoonlijke onderhouds steeds uitgebreide verklaringen heeft afgelegd over de werking van de 'Consejo Comunal' van Villa Falcon Oeste II en haar functie bij dit orgaan. Verzoekster was woordvoerder voor de administratieve en financiële tak bij de 'Consejo Comunal' (notities van het persoonlijk onderhoud van 23 januari 2018 (hierna: notities 1), p. 6). Verzoekster legde uit dat de leden van de 'Consejo Comunal' – zo ook zij – dienden verkozen te worden, dat de organisatie voor 2015 'Asociación de Vecinos' heette maar dat de regering de naam veranderd heeft, en dat het oorspronkelijk een organisatie betrof waarbij burgers fondsen kunnen beheren en investeren ten behoeve van de gemeenschap (notities 1, p. 9). Verzoekster zette nader uiteen hoe de 'Consejo Comunal' zich tot andere (lokale) overheidsinstanties verhoudt, alsook hoe het er *de facto* aan toegaat (*"Ze zijn niet daarom opgericht om niet rechtstreeks samen te werken met de regering, ten eerste om projecten ten voordele van de gemeenschap op te richten en ten tweede zodat de regering rechtstreeks controle kan uitoefenen op de wijken, dus die vereniging van bureaus daarvoor. Die opereerde op zichzelf, de regering heeft dat veranderd van naam, maar ook rechtstreeks gelinkt aan al de ministeries. Het wordt niet officieel gezegd, de meeste leden van de CC moeten wel leden van de partij zijn. ook al was ik lid van de CC ik was het niet met veel niet eens van de partij, maar ik werd verkozen omdat de buurtbewoners al wisten dat ik lid was geweest van de asociación de vecinos en ze waren op de hoogte van alle zaken die we daar hadden ondernomen, het onderhoud van de parken en de flitspalen die werden geplaatst. Wat er ook niet expliciet wordt gezegd in de richtlijnen van de CC is de rol van de collectivos, maar er is al wel formeel over gesproken, maar hun lidmaatschap is niet voorzien op papier, de collectivos zijn gewapende bendes die door de overheid werden opgericht om de ideologie van de regering te verdedigen en het is geweten dat het heel gevaarlijk is om tegen hen in te gaan"*, notities 1, p. 12-13).

Voort licht verzoekster de werking van de 'Consejo Comunal' toe en de oorsprong van de (werkings)middelen (*"De middelen die we kregen waren dat enerzijds subsidies van de staat en de burgers konden dan kiezen wat ze met die subsidies deden en anderzijds was een andere vorm van inkomsten het verhuren van kleine rijhuizen (town houses), met die middelen verzorgden we de parken, evenementen tijdens de dag van het kind of de moeder, betaalden we de bewakers voor de openbare plaatsen."*, notities 1, p. 9-10). Verzoekster kon helder uitleggen wat een 'Consejo Comunal' is en eveneens de structuur verduidelijken (*"In theorie zijn dat instanties waar het volk, de buurtbewoner kan deelnemen, deelnemen in het plannen, het beheren en het uitvoeren van projecten ten voordele van de gemeenschap. Een cc heeft helemaal bovenaan de asamblea of de raad van burgers, dat is het hoogste orgaan, te vergelijken met het presidentschap en daar onder heb je verschillende voceros, een voor cultuur, voor sport en voor administratie en financiën. Vocero is een lid die verkozen wordt voor een eenheid van de CC en de CC bestaat dus uit vijf verschillende van die eenheden. Naast de CC heb je ook nog een comité local de abastecimiento y producción, verantwoordelijk voor de voedselbedeling, die zouden samen moeten met de CC."*, notities 1, p. 11; *"De raad van burgers, colectivo de coordinación de comunitaria, de administratieve en financiële eenheid, de controlaria en dan de uitvoerende eenheid, dat is ook niet vast, je kan ook nog andere eenheden oprichten, dat hangt af van de noden van de gemeenschap, bv. Voedsel, sport, cultuur"*, notities 1, p. 12). Uit bovenstaande en de andere verklaringen op het CGVS, blijkt manifest dat verzoekster van nabij vertrouwd is met (werking van de) 'Consejo Comunal'. Gelet op verzoeksters uitgebreide kennis is het aannemelijk dat verzoekster de 'Consejo Comunal' van binnenuit kent en ze er een functie uitoefende.

2.4.3. Dit blijkt tevens uit verzoeksters verklaringen over haar beweegredenen om zich kandidaat te stellen voor de 'Consejo Comunal', haar verkiezing en de omstandige wijze waarop ze haar eigen taak als woordvoerder binnen het administratieve en financiële departement toelicht. Ze gaf aan dat deze 'Consejo Comunal' (gemeenteraad) weliswaar is opgericht in augustus 2015, maar dat ze daarvoor – sinds 2009 of 2010 – al bepaalde administratieve functies binnen de buurtvereniging uitoefende (notities 1, p. 6). (zie onder meer *"Ik had ook al rollen uitgevoerd voor de asociación de vecinos, en ik was ook op de hoogte dat de CC vaak wordt gecontroleerd door de socialisten, heb ik me toch kandidaat gesteld omdat ik dacht dat ik als woordvoerder een verschil kon maken voor de mensen"*, notities 1, p. 13; *"Wij organiseerden verkiezingen, er was een poster te zien met de verschillende kandidaten voor de*

verschillende posities en de mensen moesten dan op een briefje schrijven voor wie ze stemden en dat werd in een bus gegooid", notities 1, p. 13). *"Dus als deel van het administratieve en financiële departement moest ik onze inkomsten en uitgaven analyseren, dat deed ik zowel op papier als op de computer, enerzijds kregen we dus fondsen binnen van de staat en anderzijds zorgden we zelf voor inkomsten van de huur van de families, ik moest ook als het niet om de twee weken was, minstens om de maand de rekeningen tonen aan de buurt"*, notities 1, p. 13. Verzoekster weet met haar uitgebreide en gedetailleerde verklaringen aangaande haar functie en de 'Consejo Comunal' aannemelijk te maken dat zij daadwerkelijk de functie van woordvoester binnen het administratieve en financiële departement van de 'Consejo Comunal' bekleedde.

2.4.4. Een document is slechts een element van de beoordeling tezamen met verzoeksters verklaringen en andere gegevens uit het administratief dossier. Het door verzoekster neergelegde attest van de verkiezingen betreft slechts een fotokopie waarvan de bewijswaarde relatief is, toch kan de Raad vaststellen dat dit document – waaruit blijkt dat verzoekster, samen met anderen, verkozen werd als woordvoester binnen de administratieve en financiële eenheid van de 'Consejo Comunal' van Villa Falcon Oeste II – verzoeksters verklaringen bevestigt.

2.4.5. Verzoekster verklaarde dat er binnen het departement administratie en financiën vijf hoofdwoordvoerders waren omdat er meerdere sectoren zijn, maar dat zij niet met hen samenwerkte (*"Omdat het meerdere sectoren gaat, werkten we niet zo nauw samen, ik werkte vooral met de mensen uit mijn sector samen, de personen met wie ik het meeste contact had is M.A., we hadden gelijkaardige ideeën. Zij werkte voor de Contraloria, zij oefenen supervisie uit over de uitvoerende tak"*, notities 1, p. 14). Verzoekster stelde dat ze zelf in sector Norte werkte (notities 1, p. 14) en dat zij zo goed als alleen werkte (*"Ik werkte zo goed als alleen, ik ben een aantal keer op zoek gegaan naar andere verantwoordelijken in andere sectoren of er nieuws was over een eventuele vergadering, maar dat was nooit het geval"*, notities 1, p. 15). Verzoekster werkte meestal in haar eigen eenheid (*"Wij moesten normaal regelmatig samenkomen op vergaderingen over mogelijke projecten, renovatiewerken, de fondsen van de CC, maar in mijn geval is dat nooit gebeurd, er is nooit een oproeping geweest, van sommige mensen wist ik dat ze deel uitmaakte van de CC, maar ik kende hun naam niet"*, notities 2, p. 9).

2.4.6. Verzoekster kan eveneens geloofd worden waar ze haar specifieke acties toelicht zoals onder meer de klachtenbrief van november 2015 over de onregelmatigheden die ze opmerkte binnen de 'Consejo Comunal' (*"In november 2015, het jaar waarin de CC werd opgericht schreef ik een brief om aan te kaarten dat ik onregelmatigheden had gezien betreffende het beheer van de inkomsten. De huizen moesten worden gerepareerd, een nieuwe laag verf krijgen en ik zag dat er geen fondsen waren en dat klopte niet en in die brief vroeg ik om aan te tonen om te vragen wat er was gebeurd met die fondsen, wat er was mee aangevangen en waarin geïnvesteerd. Dat was een van de verantwoordelijkheden van de CC om dat aan te tonen aan de gemeenschap. In de brief schrijf ik ook over een groep die de leden van de cc hadden aangeschreven om een maandelijks bedrag te krijgen voor het beschermen van de gemeenschap, dat was een groep van de colectivos, ik zeg ook in de brief dat dit niet klopt, want in de regels van de cc staat dat we naar de politie moeten stappen als zoiets gebeurt."*, notities 1, p. 23 en de fotokopie van deze brief in het administratief dossier). Verzoekster stuurde nog een tweede en derde klachtenbrief, respectievelijk op 8 februari 2016 en 6 juni 2016, en legde ook fotokopieën van deze brieven neer ter staving van haar relaas (in zake onder meer de oneerlijke verdeling van de voedselpakketten (notities 1, p. 10-11). Verzoekster zocht steun bij de voorzitter van de 'Asamblea' en bij medeleden van de 'Consejo Comunal' maar werd hierin niet gehoord (notities 1, p. 10; notities 2, p. 8-9 en notities 2, p. 11, p. 12). Ze stelt dat ze alleen stond toen ze bedreigd werd vermoedelijk door iemand uit de 'Consejo Comunal' of de 'colectivos' (notities 2, p. 7) die zich rechtstreeks konden aangesproken voelen.

2.4.7. Uit de algemene informatie met betrekking tot de 'Consejo Comunal' – neergelegd bij het CGVS – blijkt dat er inderdaad grote corruptie heerst binnen dergelijke 'Consejo's' en dat gemeenteraadsleden met de dood worden bedreigd om over deze praktijken te zwijgen. Tevens blijkt dat voedselbedeling door de 'Consejo Comunal' arbitrair – en afhankelijk van iemands politieke mening – is. Daarnaast blijkt uit de informatie in het administratief dossier en de bij aanvullende nota's neergelegde informatie de problematische situatie voor personen met een politiek dissidente mening in Venezuela. De COI Focus *"Venezuela: Situation sécuritaire"* van 20 april 2018 – toegevoegd aan het administratief dossier – vermeldt dat de veiligheidssituatie bijzonder complex en gewelddadig is (COI Focus *"Venezuela: Situation sécuritaire"* van 20 april 2018, p. 8).

Verder blijkt uit deze COI dat burgers met een specifiek profiel – overheidskritische stemmen zoals politieke opposanten, mensenrechtenactivisten en journalisten, maar ook anderen met een minder gedetermineerd profiel die zich concreet manifesteren en uitspreken, zoals *in casu* verzoekster – worden geveiseerd en te maken krijgen met geweld gepleegd door het Venezolaans leger, de politie, de inlichtingendiensten en de *Colectivos chavistas* (COI Focus “*Venezuela: Situation sécuritaire*” van 20 april 2018, p. 45). De COI Focus “*Venezuela: veiligheidssituatie*” (*addendum*) van 14 juni 2019 vermeldt dat de repressie van politieke tegenstanders van het Maduro-regime is toegenomen na een poging tot staatsgreep van 30 april 2019 (COI Focus “*Venezuela: veiligheidssituatie*” (*addendum*) van 14 juni 2019, p. 6, p. 7).

2.4.8. Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een verzoekster om internationale bescherming het voordeel van de twijfel gegund indien zij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om haar aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover zij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; haar verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor haar aanvraag; de asielzoekster haar aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom zij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de verzoekster om internationale bescherming in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. Ook indien de Raad niet geheel overtuigd is van bepaalde aspecten van verzoeksters asielrelaas, maakt verzoekster aannemelijk maakt dat zij vele jaren lid was van de ‘Consejo Communal’ Parque Residential Villa Falcon Oeste II en van de oudere bevoegde instelling, weet verzoekster gedetailleerde en coherente verklaringen af te leggen over de onregelmatigheden die zij vaststelde binnen de ‘Consejo Comunal’, blijkt uit objectieve informatie dat corruptie heerst in dergelijke gemeenteraden en dat mensen met een afwijkende politieke mening worden bedreigd om te zwijgen, en dat verzoekster samenhangende en coherente verklaringen heeft afgelegd over haar pogingen om de onregelmatigheden binnen de ‘Consejo Comunal’ aan te kaarten en de hierop volgende bedreigingen. Gelet op het voorgaande wordt aan verzoekster het voordeel van de twijfel toegekend.

2.4.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster een vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4.10. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK